

Heb Durf heeft 6 nieuwe Smash Court banen.

In de laatste weken van maart is ons gezellige parkje het toneel geweest van lawaaierige tractoren en graafmachines. Er werden 6 nieuwe Smash Court banen aangelegd door de firma. Arcadis. Het betreft een betrekkelijk nieuwe baansoort die snel populair aan het worden is, ook in onze omgeving. Want behalve T.V. Dijkzicht uit Volendam (2005), spelen Anonymus uit Purmerend en A.T.V. Broek in Waterland nu ook op Smash Court en hebben T.O.B. en Elzenhagen uit Amsterdam-Noord vergevorderde plannen.

In de vorige eeuw kende men in Nederland eigenlijk alleen *gravel*- ofwel gemalenbaksteen banen. Incidenteel speelde men wel eens op een betonbaan. In de jaren tachtig maakten we opeens kennis met kunstgras. Vooral in de Zaansteek gingen veel gravelclubs over op deze baansoort.

Waarom al deze baansoorten?

Het huidige tennisspel heeft zijn vorm gekregen rond 1874. De Engelse Majoor Wingfield kreeg patent op een spel dat hij *Sphairistike*, of *Lawn Tennis* noemde. Het was een doos met de benodigdheden waarmee tennis in de buitenlucht gespeeld kon worden. Vóór deze vinding werd tennis uitsluitend op een binnenplaats ('*court*') of in een zaal ('*ballroom*') gespeeld.

Als men een doos van de majoor bestelde kreeg men oa: netpalen, een net, rackets, ballen, een borstel om de lijnen te markeren en natuurlijk de spelregels. Alles wat men nu nog nodig had was een tamelijk vlak grasveldje.

Engeland kende in die tijd meerdere zgn Croquet clubs waarvan de vlakke speelvelden prima dienst konden doen als tennisbaan. En al gauw vonden de Engelse welgestelden tennis veel leuker dan croquet. In 1877 veranderde de *All-England Croquet Club* haar naam in *All England Croquet and Lawn Tennis Club* en organiseerde de eerste nationale tennis kampioenschappen op Wimbledon. Straks, op 21 juni, 2010 gaan de 124ste *Championships* van start!

De doos van de majoor kwam ook in Nederland terecht en de eerste club werd in 1885 opgericht in Haarlem (*Haarlemsche Lawn Tennis Club*). Het spel verspreide zich snel en binnen een paar jaar waren er al meer dan 15 clubs te lande. Men speelde op gras. H. Meerum Terwogt schrijft in '40 jaar N.L.T.B'(1939): 'Toen ik met tennis kennis maakte op een slecht oneffen grasveldje, onderdeel van de voormalige Amsterdamsche IJclub, schreven wij 1897. Op dat oneffen grasveldje hadden we een net opgehangen en wat krijtstrepen gezet en daar sloegen we met een racket tegen ballen en we maakten ons met vijftienjarigen overmoed wijs, dat we tennis speelden.'

Gras vereiste een harde ondergrond en veel onderhoud. Bij een beetje regen was de *lawn* al onbespeelbaar door de gladheid. En mollen wilden ook nog wel eens hun sporen nalaten. Vandaar dat de meeste clubs overgingen op beton- of cementbanen.

Ik heb getracht te achterhalen waar en wanneer men voor het eerst op *gravel* ging spelen maar ik heb het nergens kunnen vinden. Waarschijnlijk zijn mensen ten tijde van W.O. I (1914-1918) op het idee gekomen om gemalen baksteen (gravel) als toplaag te gebruiken. Overal in Europa werd het oranje gruis zeer populair. De zgn Grand Slam toernooien werden echter nog steeds op gras gespeeld. In 1928 ging Roland Garros over op gravel.

Gravelbanen zijn in de wintermaanden meestal onbespeelbaar. Bij vriesweer gaat alles nog goed, maar zodra het gaat dooien wordt het een soort pudding dat te zacht is om op te spelen. Na de winter worden de banen speelklaar gemaakt: er wordt vers gravel aangebracht, de lijnen worden vastgespijkerd en de banen gewalst. Een zwaar en arbeidsintensief karwei dat ruim

een maand in beslag neemt en waarbij het altijd spannend is of het niet gaat vriezen want dan kan de groundsman opnieuw beginnen....

Kunstgrasbanen hebben het grote voordeel dat ze ook in de winter bespeelbaar blijven. Bij opdooi kan weliswaar niet gespeeld worden, maar zodra de banen geheel ontdooid zijn, kan er zonder allerlei rompslomp op gespeeld worden. De speeleigenschappen van kunstgras zijn echter anders dan van gravel: het is zwaarder voor de gewrichten, de balstuit is minder en er is geen balafdruk die ons kan vertellen of de bal in of uit is geweest.

Smash Court combineert het beste van gravel en kunstgras: in vergelijking met kunstgras is de balstuit beter, de balafdruk is zichtbaar en de baan is vriendelijker voor de gewrichten; in vergelijking met gravel is de baan vrijwel het hele jaar bespeelbaar is het onderhoud minder intensief en minder specialistisch.

Heb Durf heeft tot en met 1999 op gravel gespeeld. Daarna volgde French Court dat later (2006) omgebouwd werd tot kunstgras. Wat bij kunstgras niet hoefde is nu wel weer nodig: we gaan weer slepen. De sleepnetten liggen er al weer. Bij voorkeur van buiten naar binnen in steeds kleiner wordende cirkels. Met het spelen wordt het keramisch zand in feite naar buiten gewerkt zodat vooral buiten de baan opeenhopingen ontstaan. Met slepen kunnen we dat corrigeren.

Het zal nuttig zijn om ons schoeisel schoon te maken alvorens de baan te betreden. De minuscule deeltjes komen anders in de baan terecht waardoor de baan gaat dichtslibben op plekken waar veel gelopen wordt. Boombladeren, takjes enz, kunnen we beter zoveel mogelijk verwijderen ('delete' zou men tegenwoordig zeggen) eveneens om te voorkomen dat de baan dichtslibt hetgeen op den duur bij regen plasvorming tot gevolg heeft.

Van Arcadis, de aannemer, hebben wij begrepen dat de baan elk jaar gereinigd zal worden. Het rode 'infill materiaal' (zand dat onder hoge temperatuur rood 'gecoat' is en daardoor behoorlijk slijtvast) wordt dan losgemaakt en gereinigd. Daarna zullen de banen opnieuw moeten worden ingespeeld. De banen zijn, zoals nu vooral baan 2 en 3, dan een paar weken wat zachter cq trager. Op het prikbord in het clubhuis vindt je meer informatie over Smash Court en je kan heden ten dage natuurlijk altijd op internet kijken.

De banencommissie bestaande uit Simon Goede, Henk Clausen en ondergetekende blijft voorlopig aanspreekbaar als het gaat om commentaar, kritiek en advies. Penningmeester Rob Heuft heeft als hoofd van de banencommissie de regie over het project gevoerd. Rob heeft hard aan de kar getrokken en soms lastige knopen doorgehakt. Rob verdient veel lof. Voor het eerst in de geschiedenis van Heb Durf kreeg hij een behoorlijke subsidie los van de Gemeente Landsmeer. Gaandeweg verdiepte Rob zich in alle finesses van Smash Court en is nu helemaal klaar om bij wijze van spreken een Smash Court Adviesbureau te starten. Simon, Henk en schrijver dezes hebben op hun eigen manier een steentje bijgedragen. Simon en Henk waren tijdens de aanleg van de banen dagelijks aanwezig om problemen die zich voordeden aan te pakken. Simon's financiële en zakelijke inzichten kwamen goed van pas en waren voor Rob een bevestiging dat Heb Durf op de goede weg was. Henk's scherpe oog voor detail voorkwam de nodige problemen op de soms wat hobbelige weg naar Smash Court. En schrijver dezes lette onder meer op de speelkwaliteit van het geleverde product. Rob heeft in verband met zijn aanstaande vertrek uit Landsmeer de resterende werkzaamheden aan de commissie overgedragen.

Wij hebben met veel genoegen met elkaar samengewerkt. En de specialistische bedrijfjes die door de managers Timo en Bas van Arcadis werden ingezet hielden de stemming er goed in.

Ik noem hier speciaal onze lokale aannemer Ed Symons die met zijn mensen de fundering (lava) en drainage van onze tennisbanen heeft aangelegd.

Zoals de aswolken uit een IJslandse vulkaan het vliegverkeer geheel ontregeld hebben, zo veroorzaakte sneeuw en kou drie(!) maanden oponthoud. De banencommissie heeft in deze stille periode gepoogd de KNLTB te overtuigen van het feit dat een geheel nieuwe drainage onder onze banen overbodig was aangezien er meer dan de normale hoeveelheid lava (afkomstig uit IJsland?) onder onze banen lag, maar deze sportbond is in ieder geval wat minder soepel dan de autoriteiten die in de luchtvaart de dienst uitmaken. De drainage moest en zou vernieuwd worden en kostte de nodige extra tijd en geld. Gelukkig konden we, mede dankzij de gemeentesubsidie die tegenvaller incasseren.

Even waren er twijfels of we baan 1 t/m 4 misschien wat later in het seizoen moesten aanleggen. Van baan 5 en 6 was de fundering in november grotendeels klaar. Alleen de matten en het rode zand moesten er nog op. Toen Arcadis weer aan de slag kon waren de 6 banen binnen 14 dagen gereed. Dat was mede te danken overwerken van de mattenleggers. Het weer werkte gelukkig mee. Immers, als het te koud was konden de matten niet gelegd worden (onder de zeven graden Celsius krimpen de matten teveel en bij het lijmen van de matten komt het verhardingsproces niet goed op gang) en als het vochtig was ging het keramisch zand 'plakken' en kon dan niet goed in gestrooid worden. Het was warm en droog genoeg die laatste weken van maart. Het karwei kon nu zonder grote onderbrekingen tot een einde gebracht worden.

Wij, de Banencommissie, wensen jullie veel speelplezier op onze 6 nieuwe Smash Court banen.

Namens de banencommissie,
Chris ter Brake